Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 9 kwietnia 1875.

39.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia i ministra skarbu z dnia 25 marca 1875,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 7 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 51) o dodatkach do funduszu religijnego.

Podstawy wymiaru.

§. 1. Dodatek do funduszu religijnego wymierza właściwa władza administracyjna krajowa na podstawie wymiaru sporządzonego do wzięcia na przepis równoważnika należytości za trzecie dziesięciolecie, który tejże przełoży administracya skarbowa.

Gdyby w skutek rekursu strony, lub z innej przyczyny, wzięty na przepis równoważnik należytości miał przed końcem tego dziesięciolecia uledz zmianie, rzecz skarbowa zawiadomi niezwłocznie władzę administracyjną krajową, jak władza tę rozstrzygnięto, a władza administracyjna sprostuje podług tego kwotę dodatku do funduszu religijnego.

Wartości, które administracya skarbowa przyjmie stanowczo za podstawę wymiaru równoważnika należytości, nie mogą być wzruszone, gdy będą brane za podstawę do wymiaru dodatku do funduszu religijnego.

Majątek nowo nabyty.

§. 2. Od tego majątku, od którego nie opłaca się jeszcze równoważnika należytości z przyczyny, że jeszcze nie upłynęło lat dziesięć odkąd jest posiadanym, dodatek do funduszu religijnego wymierzony będzie na podstawie osobnych fasyj, które, jeżeli ich w formie stosownej jeszcze nie złożono, podadzą beneficya i stowarzyszenia kościelne mające płacić dodatki, najpóźniej aż do dnia 1 maja 1875, do tej władzy krajowej, do której należy wymierzenie dodatku, ujawniając wartość majątku podług tego, jak rzeczy stały w dniu 1 stycznia 1875.

Do fasyj tych stosowane będą odpowiednio przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 18 maja 1870 (Dz. u. p. Nr. 76).

Władza administracyjna krajowa porówna złożone jej fasye najprzód ze swemi własnemi zapiskami a według okoliczności pośle takowe do starostwa powiatowego, ażeby je sprostowało i ażeby uczyniło wniosek jaka wartość ma być przyjęta.

Stanowczo sprostuje fasye władza administracyjna krajowa po zniesieniu się z dyrekcyą skarbową krajową (dyrekcyą skarbową).

Postępowanie w wymierzaniu.

§. 3. Mając wymierzyć dodatek do funduszu religijnego zsumować najprzód należy wartość ruchomości i nieruchomości oddzielnie fasyonowanych i dodać do niej wartość majątku fundacyj istniejących obok beneficyum lub stowarzyszenia.

Jeżeli część dochodu takiej fundacyi przechodzi dowodnie na rzecz trzecich osób, natenczas policzyć należy tylko stosunkową część majątku fundacyjnego, odpowiadającą części dochodu, który przypada dla beneficyum lub stowarzyszenia.

Z sumy otrzymanej tym sposobem (ustęp 1 i 2) potrąca się:

a) kwoty w niej zawarte a stanowiące wartość majątku w bibliotekach, tudzież zbiorach artystycznych i naukowych;

b) długi ciężące na kapitale majątku, które, jako nie pokryte majątkiem ruchomym, nie były uwzględnione gdy wymierzano równoważnik należytości.

Następnie obliczy się odsetki od pozostałej sumy, przypadające od każdego z jej stopni według §. 9 ustawy z dnia 7 maja 1874 i takowe wzięte będą na przepis jako dodatek do funduszu religijnego.

(Suma tych odsetków stanowi dodatek do funduszu religijnego, przypadający na dziesięciolecie; wymierzając takowy po raz pierwszy, to jest, jak przepisuje §. 26 ustawy z dnia 7 maja 1874 za resztę dziesięciolecia, kończącego się z dniem 31 grudnia 1880, wziąść należy na przepis jako dodatek do funduszu religijnego tylko kwotę przypadającą za lat sześć, od 1 stycznia 1875 do 31 grudnia 1880 a wynoszącą trzy piąte części.

Tak np. jeżeli majątek wynosi 35.000 zł., przypadnie od niego:

od pierwszych	10.000 zł.	po ½% . . .	50 zł.
od drugich	10.000 zł.	po 1½% . . .	150 zł.
od trzecich	10.000 zł.	po 3 % . . .	300 zł.
nakoniec od reszty wynoszącej	5.000 zł.	po 4 % . . .	200 zł.
razem od	35.000 zł.	. . . .	700 zł.

na lat dziesięć a z tego trzy piąte, t. j. 420 zł. na lat sześć; przeto za czas od 1 stycznia 1875 do 31 grudnia 1880 należałoby wziąść na przepis jako dodatek do funduszu religijnego kwotę 420 zł. z której szósta część t. j. 70 zł. stanowiłaby należytość przypadającą na każdy rok tego okresu).

Obliczenie kwoty na utrzymanie.

§. 4. Jeżeli wtedy, gdy się wymierza dodatek do funduszu religijnego, zajdzie wątpliwość, czy takowy nie uszczupla kwoty potrzebnej na przyzwoite utrzymanie duchownych, albo, jeżeli strona, mająca płacić dodatek, utrzymuje,

że jej tę kwotę uszczuplono, natenczas, w pierwszym przypadku z urzędu a w drugim na podaną w tej mierze prośbę, obliczyć należy czysty dochód strony obowiązanej do opłaty dodatku.

Takowy oblicza się na podstawie fasyi złożonej przez beneficyum lub stowarzyszenie do płacenia dodatku obowiązane, a w której podać należy stosunki dochodów i wydatków po dzień 1 stycznia 1875.

Gdy fasye takie składają korporacye kościelne (konwenty), takowe podpisane być powinny przez przełożonego i dwóch członków korporacyi (konwentu).

Obliczanie przychodów.

§. 5. W fasyi wzmiankowanej w §. 4, podać należy nietylko dochód z istniejących kapitałów, lecz także wszelki dochód w pieniądzach i w naturze i wszelkie użytkowanie, dające się obliczyć w pieniądzach, a służące obowiązanym do płacenia dodatku beneficyantom i stowarzyszeniom, lub na mocy stanowiska kościelnego — niektórym członkom tych ostatnich.

W szczególności fasyonować należy: Czysty dochód z gruntu, budynków, kapitałów, rent i praw użytkowania, z wynagrodzeń za czynności duchowne, płac, dochody kościelne niestałe, dochody z wykonywanego przemysłu, tudzież z fundacyj.

Natomiast nie fasyonuje się: użytkowania mieszkania w lokalach, które sami beneficyanci lub stowarzyszenia zajmują, dochodów z mszy nie fundacyjnych.

§. 6. Dochody zmienne podać należy w fasyach, biorąc średnią z ostatnich sześciu lat. Przychody w naturze obliczać należy podług cen targowych miejsca zamieszkania, albo, jeżeli tam ceny targowe nie istnieją, podług cen najbliższego takiego miejsca, gdzie targi się odbywają.

Z przychodów jedynie na zwyczaju opartych pozwala się strącać kwotę nie przenoszącą 25 od sta średniego dochodu.

§. 7. Czysty dochód z gruntów oznaczać należy biorąc 5 od sta wartości gruntu przyjętej do wymiaru równoważnika należytości.

§. 8. Dochód czysty z budynków, jeżeli takowe podlegają podatkowi czynszowemu, podać należy w sumie, którą wzięto za podstawę do wymierzenia tego podatku; jeżeli zaś podlegają podatkowi klasowemu, w kwocie, wynoszącej 5 od sta wartości kapitału, przyjętej do wymierzania równoważnika należytości.

Obliczanie wydatków.

§. 9. Pomiędzy wydatkami można zamieścić:

1. Podatki stałe rządowe, równoważnik należytości, podatki krajowe, powiatowe i gminne, ciężące na fasyonowanym przychodzie.

2. Wydatki pieniężne lub jakby pieniężne, w skutek ciężącego na przychodzie zobowiązania (§. 3), które nie było już uwzględnione w wymiarze dodatku do funduszu religijnego (np. przepisane utrzymywanie pomocników duchownych itd.)

Jeżeli dotychczas wolno było odliczać kwotę ryczałtową na zwyczajne restauracye budynków plebańskich (tak zwane sarta tecta), można umieszczać takową i nadal pomiędzy wydatkami.

Zresztą z tego, coby wydano w gotówce lub w naturze na budowę, wolno policzyć tylko wydatki na większe roboty, poniesione rzeczywiście z obowiązku.

§. 10. Posiadacze takich beneficyj kościelnych, w których mszy fundacyjnych jest więcej niż 265 na rok, mają prawo policzyć jako wydatek należytość za resztę mszy przypadającą a gdyby dochód fundacyjny nie pokrywał takowej, tenże dochód fundacyjny.

§. 11. Pozwala się liczyć koszta ściągnięcia dochodów w naturze, biorąc na to najwyżej 10 od sta dochodu surowego.

Przepisy pomocnicze.

§. 12. We wszystkich tych okolicznościach, względem których nie podano w powyższych paragrafach osobnych przepisów, dochody i wydatki duchownych obliczane będą podług tych przepisów, podług których dotąd dochodzono, czy beneficyanci mają prawo, aby ich osobiście uwolniono od opłaty równoważnika należytości.

Fasye sumaryczne.

§. 13. Korporacyom kościelnym i stowarzyszeniom zakonnym, może minister wyznań i oświecenia dozwolić na wniosek władzy krajowej, złożenia sumarycznej fasyi przychodów i wydatków, jeżeliby obliczony tym sposobem dochód czysty — bez względu na wydatki wzmiankowane w §. 16 — wynosił najmniej 4 od sta wartości nieruchomego a 5 od sta wartości ruchomego majątku, podlegającego dodatkowi do funduszu religijnego.

Sprostowanie fasyj.

§. 14. Władza administracyjna krajowa sprostuje złożone sobie fasye podług swoich zapisków. Zażalenia przeciwko sprostowaniu załatwiane będą w toku instancyi przepisanym w §. 17 ustawy z dnia 7 maja 1874.

Jeżeli nie można wyjaśnić od razu wątpliwości czy fasya jest dokładna, zarządzić należy dalsze dochodzenia w celu zbadania szczegółów podanych przez składającego fasyą. Jeżeli niedokładność fasyi zostanie udowodniona, koszta tego postępowania ponosi składający fasyą.

Gdyby się pokazało, że zatajono majątek lub dochód, którego istnienie mogłoby wpłynąć na wymiar dodatku do funduszu religijnego, rozciągnąć należy grzywnę przepisaną w drugim ustępie §-fu 16-go ustawy z dnia 7 maja 1874.

Ustanowienie kwoty na utrzymanie.

§. 15. Kwota potrzebna na przyzwoite utrzymanie duchownych wyznaczona będzie drogą osobnych rozporządzeń.

Wymiar dodatku do funduszu religijnego z uwzględnieniem kwoty na utrzymanie.

§. 16. Jeżeli po obliczeniu czystego dochodu (§§. 4—14), okaże się, że przyzwoite utrzymanie będzie zapewnione nawet po strąceniu dodatku do funduszu religijnego na rok jeden przypadającego, wymierzyć należy dodatek od całego majątku, już bez względu na utrzymanie.

Gdyby się okazało, że cyfra czystego dochodu przewyższa wprawdzie kwotę potrzebną na przyzwoite utrzymanie, lecz te dwie cyfry różnią się od siebie tylko o część dodatku do funduszu religijnego na rok jeden przypadającego, tę tylko część należy wziąść na przepis jako należytość roczną.

Gdyby się nakoniec okazało, że cały wyśledzony dochód czysty potrzebny jest na przyzwoite utrzymanie duchownych, natenczas dodatek nie będzie wcale wzięty na przepis.

Wydatki uważane na równi z kwotą na utrzymanie.

§. 17. Obliczając dodatek jak to w §. 16 jest przepisane, doliczyć należy do kwoty potrzebnej na przyzwoite utrzymanie duchownych:

a) Stowarzyszeniom zakonnym, zajmującym się na mocy statutów pielęgnowaniem ubogich chorych, dochód, który dowodnie służy do tego celu;

b) dochód, który stowarzyszenie zakonne obraca na potrzeby kościelne lub wyznaniowe, jeżeliby takowe, gdyby owego stowarzyszenia nie było, należało pokrywać z funduszu religijnego — albo na potrzeby nauki szkolnej, jeżeli rząd uzna, że są konieczne (§. 4 ustawy z dnia 7 maja 1874).

Obliczenie tychże.

§. 18. Kwoty potrzebne z tytułów w §-fie 17-tym wzmiankowanych ponad kwotę potrzebną na przyzwoite utrzymanie, wykazywać należy w osobnych fasyach.

Tutaj, w przypadku wzmiankowanym pod *a)*, pozwala się policzyć wydatki w gotówce potrzebne na utrzymanie lekarzów, na lekarstwa i obsługę, tudzież na koszta pogrzebowe, jeżeli stowarzyszenie takowe ponosi.

W przypadku wzmiankowanym pod lit. *b)* wolno policzyć najmniejszą kwotę, jakąby ponieść musiał fundusz religijny lub skarb państwa, gdyby jej nie ponosiło stowarzyszenie.

Na uposażenie urzędów pasterskich można liczyć tylko uzupełnienie kongruy, jakieby co do tej posady ciężyło na funduszu religijnym.

Z wydatków na potrzeby nauki szkolnej można policzyć wydatek w sumie najmniejszej na nauczycieli, na przybory do nauki, lokal i zarząd.

Wydatek atoli na lokale, tak w tym, jak i w każdym innym przypadku, na mocy ustępów lit. *a)* i *b)* na uwagę brać się mającym, wtedy tylko liczonym być może, jeżeli chodzi tu o lokale najęte lub takie, które stowarzyszenie zakonne mogłoby wynająć i mieć z nich dochód, gdyby się nie trudniło temi czynnościami.

Wydatek na lokale urzędów pasterskich o tyle tylko policzyć można, o ile takowy musiałby był z tytułu patronatu ciężyć na funduszu religijnym, albo gdyby beneficyant mógł policzyć go jako wydatek, gdy się oblicza czysty dochód.

We wszystkich takich przypadkach, gdy mają być policzone płace za czynności, które spełniają członkowie stowarzyszenia, można policzyć tylko tę kwotę, o którą płaca, gdyby ją dawało państwo lub fundusz religijny, przewyższa kwotę na utrzymanie, należące się członkom stowarzyszenia jako takim (a więc gdy idzie o nauczycieli kwota, o którą najmniejsza płaca odpowiednich posad nauczycielskich jest wyższą od kwoty na utrzymanie członka zajmującego posadę nauczycielską; gdy idzie o urząd pasterski, różnica pomiędzy tą kwotą na utrzymanie a uzupełnieniem kongruy itd.).

§. 19. Jeżeli z jedną z czynności wzmiankowanych w §-fie 17-tym lit *a)* i *b)* połączony jest jakikolwiek dochód (np. opłaty kościelne, szkolne), takowy potrącić należy z kwoty ktorą według §§. 17 i 18 ma się policzyć, i stowarzyszenie może żądać tylko uwolnienia reszty.

Przeto w fasyach, które mają być podawane na mocy §. 18, i takowe dochody wykazywać należy.

§. 20. Oprócz przepisów §§. 18 i 19 odnosi się do fasyj tamże wzmiankowanych wszystko to, co jest przepisane względem fasyj do wymiaru kwoty na przyzwoite utrzymanie.

§. 21. Orzeczenie wymagane w przypadku §-fu 17-go lit. *b)*, czy cel nauki szkolnej, o którą idzie, uznaje rząd za potrzebny, zostawia się ministrowi wyznań i oświecenia. Stowarzyszenie zakonne, które z tego tytułu ma żądać uwolnienia od dodatku do funduszu religijnego, podać ma prośbę o orzeczenie tego uznania za pośrednictwem władzy krajowej.

Dopóki uznanie nie będzie do akt dołączone, nie można pozwalać na uwolnienie od dodatku do funduszu religijnego.

Jednocześnie z uznaniem ustanowiona będzie kwota, która stowarzyszeniu ma być zostawiona bez obciążenia opłatą.

Rozstrzyganie sporów.

§. 22. Z wyjątkiem przypadku, o którym jest mowa w poprzedzającym paragrafie, wszystkie spory o to, czy pewien dochód kościelny ma być uwolniony od dodatku do funduszu religijnego, rozstrzygane będą (§. 14) w toku instancyi przypisanym w §-fie 17 ustawy z dnia 7 maja 1874.

Zawiadywanie.

§. 23. W każdej władzy administracyjnej krajowej utrzymywane będą księgi podług wzoru *A* do zapisywania w nich sumarycznie wartości majątku beneficyi kościelnych i stowarzyszeń zakonnych, położonego w okręgu wymiarowym.

Dla każdego beneficyum i stowarzyszenia założony będzie osobny arkusz.

Wartości przenoszone będą z fasyj sprostowanych, odnoszących się do równoważnika należytości, przyczem w rubryce „Daty do których odwoływać się należy“ przytaczać potrzeba zawsze akta władz skarbowych na których się ta kwota opiera. W rubryce „zmniejszenie lub wzrost wartości majątku“ — zapisywać należy po jednej stronie potrącenie, części składowych majątku w bibliotekach, zbiorach naukowych i artystycznych i długi nie pokryte majątkiem ruchomym, po drugiej stronie przyrost wartości nie wciągniętych jeszcze do wymiaru równoważnika należytości.

§. 24. W księdze wzmiankowanej w §-fie 23-im zapisywać należy wartości majątkowe bez względu na to, czy wydatek do funduszu religijnego będzie czy nie będzie wymierzony. Jeżeli nie będzie wymierzony z przyczyny, że do uzupełnienia kwoty na utrzymanie daje się zasiłek z funduszów publicznych (§. 7 ustawy z dnia 7 maja 1874), zapisać to należy w rubryce „Uwaga“. W innym przypadku cyfrę zapisaną w rubryce „Wartość ogólna“ przenieść należy do księgi utrzymywanej podług wzoru *B* i przeniesienie to zanotować w pierwszej księdze w rubryce przedostatniej.

Czy dodatek do funduszu religijnego ma być wymierzony i czy przeto wartość ogólna ma być przeniesiona do drugiej księgi, ocenia się jedynie na podstawie szczegółów co do wartości, stanowiących przedmiot, od którego ma być wymierzony, z uwzględnieniem faktu czy z funduszów publicznych jest wypłacany zasiłek dla uzupełnienia kwoty na utrzymanie. Gdy ten ostatni przypadek miejsca nie ma, nie potrzeba w tym okresie czynności zastanawiać się nad pytaniem czy kwota na utrzymanie jest pokryta i czy dodatek do funduszu religijnego ma być rzeczywiście płacony.

§. 25. Dodatek do funduszu religijnego wymierzyć należy podług rubryk podanych we wzorze *B*. Jeżeli z urzędu lub na żądanie strony kwota na utrzymanie będzie śledzona, zapisać należy wynik w rubrykach 10 do 12. Przytem do kwoty na utrzymanie, zanotowanej w rubryce 11 doliczyć należy wydatki na mocy §-fu 17-go uważane na równi z kwotą na utrzymanie. Jeżeli z porównania rubryk 10 i 11 nie okaże się żadna nadwyżka po stronie czystego dochodu, dodatek nie będzie na teraz wymierzony i to zanotować należy w ostatniej rubryce. Jeżeli nadwyżka będzie, porównać ją należy z podaną w rubryce 9 cyfrą rocznej kwoty dodatku i według tego wziąść na przepis w rubryce 13 jako należytość albo cały dodatek, albo część jego, odpowiednią różnicy obu cyfr (§. 16).

We wszystkich takich przypadkach, w których dodatek do funduszu religijnego ma być wzięty na przepis a przeto (§. 26) w których ma być wydany nakaz płatniczy, odwołać się należy do tego ostatniego w ostatniej rubryce księgi *B*.

§. 26. Na podstawie dokonanego wzięcia na przepis władza krajowa wydaje:

a) kasie upoważnionej do odebrania zapłaty, polecanie odebrania;

b) stronie obowiązanej do zapłacenia, nakaz płatniczy sporządzony podług wzoru *C*.

Zarazem akt wymierzenia posłać należy do likwidatury oddziału rachunkowego władzy krajowej, aby go według przepisów zaciągnęła do ksiąg i aby na rozporządzeniu polecającem odbiór położyła klauzulę likwidacyjną.

§. 27. Składający fasyą, którzy na podstawie fasyi sprostowanej uwolnieni będą od opłaty dodatku do funduszu religijnego, będą o tem zawiadomieni w załatwieniu uczynionego przez nich przełożenia.

§. 28. Nakazy płatnicze będą doręczane arcybiskupom i biskupom dyecezyj bezpośrednio, kapitułom za pośrednictwem ordynaryatów, wszystkim innym stronom za pośrednictwem władzy powiatowej administracyjnej.

Ordynaryat właściwy otrzyma wykaz sumaryczny wszystkich nakazów płatniczych tą ostatnią drogą doręczonych. Co się tyczy nakazów płatniczych do kapituły, potwierdzenie odbioru przez ordynaryat będzie służyło za potwierdzenie doręczenia kapitule.

Doręczenie pierwszego nakazu płatniczego potwierdzić należy cedułą podług wzoru *D* (§. 32).

§. 29. Dodatek do funduszu religijnego płaci się w kasie krajowej głównej tego kraju, w którym go wymierzono (§. 18 ustawy z dnia 7 maja 1874).

§. 30. Płacąc po raz pierwszy, otrzyma strona kartę płatniczą podług wzoru *E*, na której odebrane zapłaty będą potwierdzane.

§. 31. W księgach likwidacyjnych zapisywać należy obok należytości każdorazowe tejże zapłacenie. Gdyby się okazała zaległość, przeprowadzić należy egzekucyą na podstawie wykazu zaległości, sporządzonego przez oddział rachunkowy władzy krajowej a według okoliczności zażądać do tego celu pomocy prokuratoryi skarbowej.

W przypadku egzekucyi postępuje się we wszystkiem według tych samych przepisów, które odnoszą się do ściągania podatków i opłat rządowych (§. 21 ustawy z dnia 7 maja 1874).

§. 32. Płacąc po raz pierwszy złożyć należy odrazu wszystkie raty od dnia 1 stycznia do owej chwili przypadające, najpóźniej w przeciągu dni 30 od doręczenia nakazu płatniczego, co w nakazie tym wyraźnie będzie powiedziane. Następnie płacić należy (§. 18 ustawy z dnia 7 maja 1874) w ratach ćwierćrocznych z góry (1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca, 1 października każdego roku) niezwłocznie.

Zmiany.

§. 33. Gdyby zaś majątek lub dochód beneficyj kościelnych i stowarzyszeń zakonnych uległ zmianie, która na mocy §. 12 ustawy z dnia 7 maja 1874 pociąga za sobą obowiązek płacenia dodatku do funduszu religijnego lub jakiej części onegoż, jeszcze nie wziętej na przepis, strony obowiązane do płacenia dodatku zawiadomić mają o każdej takiej zmianie właściwą władzę krajową w przeciągu sześciu tygodni.

Do uwiadomienia tego dołączyć należy fasyą nowego przyrostu majątku lub dochodu, podług przepisów sporządzoną, na podstawie której wymierzona będzie dopłata.

§. 34. Doniesienie o takich zmianach w majątku lub dochodzie, które na mocy §. 12 ustawy z dnia 7 maja 1874 pociągają za sobą odpisanie lub zmniejszenie dodatku do funduszu religijnego, jest rzeczą interesowanych.

Toż samo tyczy się uwolnień, gdyby do takowych roszczono sobie prawo na mocy ostatniego ustępu rzeczonego §-fu 12-go.

Stremayr r. w. **Pretis** r. w.

Wzór A.

Liczba bieżąca	Wymienienie / Miejsce beneficyum lub korporacyi duchownej albo też przedmiotów wymiarowi podlegających	Okrąg podatkowy	Wartość uznana lub sprostowana majątku podlegającego równoważnikowi należytości							Zmniejszenie się lub wzrost wartości majątku							Wartość ogólna		Przeniesiono do księgi wymiarów pod liczbą bieżącą	Uwaga
			Daty do których odwołać się należy	nieruchome		ruchome		Razem		Daty do których odwołać się należy	Zmniejszenie się przez połrącenie majątku w bibliotekach, zbiorach naukowych i artystycznych, długów nie pokrytych majątkiem ruchomym itd.		Pozostaje wartość uznana lub sprostowana		Powiększenie się w skutek przyrostu majątku nie policzonego jeszcze z przyczyny że nie jest jeszcze w posiadaniu całych lat dziesięć					
				zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.		zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.		

Wzór B.

1	2	3	4	5	6		7	8		9		10		11		12		13		
Przeniesienie z księgi głównej wartości Ark.	Liczba bieżąca	Wymienienie	Miejsce	Okrąg podatkowy	Ogólna wartość majątku		Odsetki	Od tego przypada według ustawy dodatek do funduszu religijnego				Porównanie czystego dochodu osoby lub korporacyi duchownej z kwotą kościelną na utrzymanie						Po porównaniu rubryk 9 i 12 przypada rzeczywista kwota dodatku na 1 rok		Uwaga
		beneficyum lub korporacyi duchownej						na okres wymiarowy od 1 stycznia 1875 aż do 31 grudnia 1880		na 1 rok		Czysty dochód roczny		Roczna kwota na utrzymanie, jakoteż wydatki, które mają być uwolnione		Nadwyżka				
								Kwota												
					zł.	c.		zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	

Wzór C.

Liczba

Nakaz płatniczy

do ....

Stosownie do wartości majątku, wymiarowi równoważnika należytości na trzecie dziesięciolecie za podstawę służącej, w kwocie . . . . zł.
jakoteż wartości, która ustanowiona została na podstawie fasyi osobnej części składowych majątku, do wymiaru równoważnika należytości jedynie dla tego nie wziętych, gdyż jeszcze nie upłynęło lat dziesięć odkąd są w posiadaniu a która wynosi . . zł.
ogółem w kwocie . zł.
literami: , która to wartość, po strąceniu wartości bibliotek, zbiorów naukowych i artystycznych w kwocie , tudzież po strąceniu długów nie pokrytych majątkiem ruchomym w kwocie zmniejsza się na literami: , dalej ze względu na przychód przewyższający kwotę na utrzymanie kościelne, wymierza się dodatek do funduszu religijnego na mocy §-fu 9-go ustawy z dnia 7 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 51), przypadający na okres dziesięcioletni od dnia 1 stycznia 1871 do ostatniego grudnia 1880, w kwocie zł. literami: Z tego przypada w myśl §-fu 26-go przerzeczonej ustawy na resztę dziesięciolecia kończącego się z dniem 31 grudnia 1880 t. j. na czas od dnia 1 stycznia 1875 do 31 grudnia 1880 kwota literami: przeto na każdy z tych sześciu lat należytość w kwocie zł., literami: którą to kwotę razem z przypadającą za czas od dnia 1 stycznia 1875 do 1875 włącznie kwotą , najpóźniej w przeciągu dni 30 po odebraniu niniejszego nakazu płatnicznego, potem zaś w ratach ćwierćrocznych z góry dnia 1 i 1 roku 1875 a w następnych latach dnia 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października każdego roku zapłacić należy w ces. król. kasie krajowej głównej dolno-austryackiej na rzecz funduszu religijnego dolno-austryackiego.

Gdyby terminu nie dotrzymano, płaci się za zwłokę od pierwszego dnia po tymże następującego, po pięć od sta, i zaległość razem z takowemi ściągnięta będzie drogą egzekucyi.

Płacący po raz pierwszy otrzyma kartę płatniczą, którą ze sobą przynosić należy gdy się będzie płaciło następne raty, bo na niej będzie potwierdzony odbiór.

Przeciwko temu nakazowi płatniczemu wolno odwołać się do pana ministra wyznań i oświecenia, rekurs podać należy według okoliczności do ces. król. namiestnictwa dolno-austryackiego w przeciągu czterech tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego i nie ma on skutku odwłocznego.

Z

Wiedeń, dnia

NB. Wzór ten nie ma wcale służyć za blankiet któryby tylko wypełnić należało, lecz jest podany jedynie na przykład, gdyż osnowa nakazu płatniczego zmieniać się będzie stosownie do przypadku (np. czy części majątku fundacyjnego zostały wzięte do wymiaru, czy według §. 16 rozporządzenia tylko część dodatku ustawowego została wzięta na przepis), a byłoby bardzo pożądanem, ażeby podstawy wymiaru wyrażone były w nakazie płatniczym z dostateczną jasnością, iżby strona mogła ocenić dokładność wymierzenia.

Wzór D.

Poświadczenie odbioru,

którem potwierdza się, że nakaz płatniczy c. k.

w z 1875

Liczba tyczący się zapłaty dodatku do funduszu religijnego za czas od dnia 1 stycznia 1875 do 31 grudnia 1880 od

(wyszczególnienie beneficyum lub stowarzyszenia) został podpisanemu w dniu dzisiejszym rzeczywiście doręczony.

dnia 1875.

Wzór E.

Rozdział VIII, tytuł:
Kraj koronny: **Dolna Austrya.**
Kasa:
Księga likwidacyjna Ark.

Księga wymiarów liczba bieżąca
Księga rachunkowa Ark.

Karta płatnicza

należytości dodatku do funduszu religijnego za czas od dnia 1 stycznia 1875 do 31 grudnia 1880.

Wzięto na przepis. Z ogólnej wartości majątku . . . . zł.
Należytość . . . . zł.

Liczba i data rozporządzenia tyczącego się wzięcia na przepis i odpisania	Należytość				Uwaga
	na rok		na ¼ roku		
	zł.	c.	zł.	c.	

Zapłacono									
Czas,		Kwota zapłacona w walucie austryackiej						Podpis urzędnika kassowego	Uwaga
w którym	za który	Należytość		Odsetki za zwłokę		Razem			
zapłacono		zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.		

Ku pamięci.

1. Kwoty dodatku do funduszu religijnego, przypadające 1 stycznia . . . . 1875, zapłacić należy najpóźniej w 30 dni po otrzymaniu nakazu płatniczego, dalsze w ratach ćwierćrocznych z góry dnia 1 . . . . 1875 a w następnych latach dnia 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października każdego roku.
2. Od zaległych dodatków do funduszu religijnego płaci się za zwłokę po pięć od sta licząc od terminu płatności dodatków.
3. Dodatki do funduszu religijnego tudzież odsetki od zaległości i grzywny będą ściągane takim samym sposobem jak podatki i opłaty rządowe.
4. Jeżeli dodatki do funduszu religijnego nie zalegają dłużej nad trzy lata, nabywają równie jak ściągane z niemi dopłaty ustawowego prawa zastawu od gruntu nieruchomości stanowiącej majątek beneficyum lub stowarzyszenia zakonnego, do płacenia dodatku obowiązanego, które to prawo zastawu idzie po podatkach publicznych i dopłatach z niemi ściąganych a przed wszystkiemi wierzytelnościami z prawa prywatnego.
5. W przypadku ogłoszenia upadłości dodatki do funduszu religijnego nie zalegające nad trzy lata, jakoteż należytości uboczne uiszczone być winny zaraz po podatkach publicznych i należytościach ubocznych z niemi ściąganych.